

[Eva Rothenborg.]

indset: at vore fortsatte kæmpelån kommer i alt fald ikke ham til gode.

Søgaard (S):

Et af de gennemgående temaer her i finanslovdebatten omkring ændringsforslagene i dag har været den erhvervsfaglige grunduddannelse, og det er vel rigtigt at prøve at gøre et par betragtninger gældende, for jeg tror, der er tale om nogle misforståelser. I hvert fald må jeg sige til de partier, som med en håndbevægelse mener at kunne skabe lighed, som man siger fra de borgerlige partiers side, venstre, radikale og kristeligt folkeparti, og som dermed mener at kunne skabe lighed med andre former for uddannelse ved at nedskære de erhvervsfaglige grunduddannelser med 68 mill. kr., at jeg tror, man ved at pege på det, man mener bliver lighed, kommer til at skabe en større ulighed end den, man måske egentlig ønsker. Derfor synes jeg, der skal gøres opmærksom på det her, inden vi går til de afstemninger, som bliver meget afgørende for den erhvervsfaglige grunduddannelse og dens videre forløb.

Vi kender jo alle sammen udgangspunktet for den EFG-uddannelse, vi tilrettelagde i sin tid, nemlig at man ud over alene at skulle være i lære for at kunne tilfredsstille erhvervslivets særlige behov også skulle have muligheder for gennem de almene fag at inkorporere det, man kan kalde en menneskelig tilfredsstillelse og en menneskelig videreudviklingsmulighed. Det er jo egentlig det, der ligger som baggrund for den erhvervsfaglige grunduddannelse. Både den enkelte selv, erhvervslivet og samfundet generelt ville få bedre muligheder ved en sådan form for uddannelse. Det er det, der ligger som baggrund for den, og det er det, vi stadig vil fremhæve.

Vi vidste også, at hvis der overhovedet skulle være muligheder for, at en sådan uddannelse kunne få et ståsted, fordi det altid tager tid at indarbejde noget nyt, skulle den have en økonomisk lighed med de andre lærlinguddannelser, nemlig mesterlæren. Det er det, vi har tilstræbt nu op gennem årene, og det er det, som en række borgerlige partier nu ønsker at afskære muligheden for.

Jeg vil gerne sige, at når man taler så

meget om lighed mellem den erhvervsfaglige grunduddannelse og andre former for uddannelse, så glemmer man, at hvis man gennemfører dette forslag om 68 mill. kr. nedskæring, så skaber man en direkte ulighed mellem mesterlæren og EFG-uddannelsen. Hvis en smedelærling går i mesterlære, får han et sted mellem 12.000 kr. og 14.000 kr. om året, hvorimod EFG-lærlingen, hvis det forslag bliver gennemført, som disse partier nu står for, højst vil kunne opnå 7.000 kr. om året under Statens Uddannelsesstøtte, såfremt familiens økonomiske forhold er dertil, og det vil altså sige den allersvagest stillede familie i dette samfund.

Jeg synes nok, at de partier, som påberåber sig lighed og socialt ansvar, skulle gøre sig selv opmærksom på, at man her vover sig ud i et område, som absolut intet har med lighed og med socialt ansvar at gøre. Den gruppe, som vi først og fremmest lagde vægt på kom ind under EFG, var den gruppe, som kom fra de økonomisk svagest stillede familier, og det er den gruppe, man nu skyder fra sig i de samme partier, der taler så meget om socialt ansvar, men altså ikke rigtigt har noget at have det i. Disse ord skal være sagt ved denne lejlighed, hvor man nu vil beskære de erhvervsfaglige grunduddannelser med 68 mill. kr.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Hr. Poul Dams indlæg, som jeg takker for, giver mig anledning til kort at præcisere, hvad der lå i princippet: ét lovforslag, én afstemning. Meningen er, at på en given dato udløber fristen for at stille ændringsforslag. Dernæst har partierne en vis frist, inden for hvilken de skal anmelde, hvorledes deres medlemmer stiller sig til hvert enkelt ændringsforslag. Tilbagemeldingen fra socialdemokratiet kunne f. eks. lyde: hele folketingsgruppen tilslutter sig det og det ændringsforslag, eller: hele folketingsgruppen minus hr. Risgaard Knudsen tilslutter sig det ændringsforslag. Der vil fortsat være mulighed for at tage særstandpunkter.

Efter fristens udløb afgiver udvalget en betænkning, der nøje angiver, hvorledes tilbagemeldingerne har været, dvs. vi har en skriftlig markering af standpunkterne, den, vi ellers skulle have haft ved afstemningerne i salen. Betænkningen ender så med en til-